

at den Enkelte maa finde sig i en Trans-
port paa en Mil, saa at en Mil bliver Grænde-
sen, saa vil man komme til et Par hundrede
Isolationshuse. Man vil altsaa se, at der
i ethvert Fald, saafremt Hensigten skal op-
naas, vil behøves et meget stort Antal, og
at der derfor vil udfordres meget store Be-
kostninger, alene for at man kan have sær-
skilte Huse til Anbringelsen af de første
Patienter ved en Epidemi. Dertil maa
nemlig disse Sygehuses Rolle indskrænkes,
de kunne ikke komme til at spille Rolle senere
som egentlige Epidemihuse. De ville kun
kunne indrettes for ganske faa Patienter, med
noget Saadant som 3—4 eller høist 6—8
Senge. Opstaar der nu et eller andet Sted
paa Landet en Epidemi, vil det være nød-
vendigt, i det Mindste saasnart det har viist
sig, at Isolationen er mislykket, strax at
træffe Foranstaltninger for at tilveiebringe
Lokaler for at oprette egentlige Epidemiloka-
letter til et større Antal Patienter. Den
Nytte, Isolationshusene ville gjøre, vil alt-
saa ikke være meget stor, medens Bekostnin-
gerne derimod vilde være desto større. Jeg
tror i Virkeligheden heller ikke, at der vil
vise sig at være stor Trang til disse Isola-
tionshuse paa Landet. Paa dette Punkt
gjør Forskjellen sig netop gjældende mellem
Kjøbstad og Land. I Kjøbstæderne er det
ikke ualmindeligt at træffe Huse, der rumme
100 Personer, og at flere saadanne Huse
ligge ved Siden af hinanden i samme Gade.
Under saadanne Forhold kan det være særlig
vigtigt at foretage Isolationen, men denne
paa den anden Side være vanskelig at gjen-
nemføre, naar man ikke kan fjerne de Syge.
Underledes forholder det sig derimod i
Reglen paa Landet; ordentligvis har hvert
Hus eller hver Gaard kun faa Beboere; det
vil i Reglen ikke være vanskeligt at foretage
Isolation af den enkelte Syge i det Hus, i
hvilket han boer; og skulde Forholdene i
Huset ikke egne sig for den Syges Behandling
i samme, vil det ordentligvis ikke være for-
bundet med store Vanskeligheder i Løbet af
kort Tid at rømme et eller andet Lokale s.
Et Skolelokale og tilveiebringe nogle Senge
for at etablere det fornødne Isolationlokale.
Ganske vist kjenner man ogsaa paa Landet
undtagelsesvis Bygninger eller Bygnings-
komplekser, som rumme en hel Del Beboere;
men hvor der er den Slags større Anstalter
paa Landet, s. Et Fabrikker, der vil det or-
dentligvis heller ikke mangle paa fornødne
Lokaler, hvor man foreløbig kan foretage den
nødvendige Isolation. Det forekommer mig
derfor, skjøndt jeg ganske vist ikke undervurderer
Betydningen af slige Isolationssygehuse, at
man dog maa tage vel under Overveelse,

om man vil indrette saadanne paa Grund
af den meget store Bekostning paa den ene
Side og den forholdsvis ringe Nytte paa
den anden Side. Man kunde maaſte gaa
en Middelvei ved at skjelne mellem Kjøb-
stæderne og Landet. Ved Lov af 2den Juli
1880, som sluttede sig til en tidligere Lov,
jeg tror af 1ste Mai 1868, er det jo bestemt,
at der skal være Receptionslokaler, s: Isola-
tionssygehuse, for jæværts ankommende
Kolerasyge og andre Patienter, som lide af
epidemiske Sygdomme. Saadanne Recep-
tionslokaler ere paabudte indrettede i alle
Kjøbstæder og ville altsaa nu rimeligvis
findes i dem alle eller komme tilstede i Løbet
af den nærmeste Tid. Det foreliggende Lov-
forslag indeholder en Bestemmelse om, at
hvor man har faaet Isolationssygehuse efter
Lovforslagets § 22, skulde de kunne træde i
Stedet for de ved Loven af 2den Juli 1880
anordnede Receptionslokaler. Denne For-
skrift vil man naturligvis gjøre Brug af i
alle Kjøbstæder. Men man kan da gjøre
Skridtet videre og bestemme, at der i alle
Kjøbstæder og Handelspladser skal være slige
Isolationssygehuse, netop fordi der i dem er
størst Trang. Man kunde maaſte gaa endnu
et Skridt videre og bestemme, at i de større
sammenbyggede Landsbyer, i enhver Landsby,
som havde et vist Indbyggerantal, skulde der
være slige Sygehuse. Dette vilde saa være
mere overkommeligt, og vilde Isolationssy-
gehuse da komme til at ligge, hvor der er
mest Trang til dem. — Jeg skal endnu gjøre
en Bemærkning med Hensyn til den samme
Paragraf. Den angaar næstsidste Punktum,
som indeholder en Bestemmelse om, at der
ved ethvert af disse Isolationssygehuse skal
være ansat mindst en Lønnet, uddannet Syge-
pleierste. Denne Bestemmelse er noget af-
vigende fra den Bestemmelse, som findes i
Loven af 1880 om de der omhandlede Isola-
tionshuse eller Receptionslokaler, og lige-
ledes afvigende fra den Bestemmelse, som
findes i Lovforslagets § 4, i hvis sidste
Punktum det hedder: „Sundhedskommis-
sionen har derhos at drage Omsorg for, at
den til de Syges Behandling fornødne Be-
tjening af Sygepleiere have paa rede
Haand.“ Bestemmelserne ere af væsentlig
forskjellig Bestaaffenhed. I min By, hvor
vi have faaet indrettet det i Loven af 2den
Juli 1880 anordnede Lokale, er Bestem-
melsen om, at man skal have sikret sig
Pleiehjælp, udført paa den Maade, at der
er truffet Aftale med en eller flere Per-
soner, der ere villige til paa Anfordring at
stille sig til Disposition for en vis daglig
Betaling; men de faae ikke nogen Betaling,
saa længe der ikke er Brug for dem.